

ДІЛО

Виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ І АДМИНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10. II. пош.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Гол. Редактор приймає
від 11-12 год. передпол.
Реклама не закріплюється.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краях 450 ш.
за границю:
В Англії: 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр.
Італії 750 ш., Німеччині 750
ш., Швейцарії 5 ш. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к. Руму-
нії 120 лей, Болгарії 750
ш., Австрії 750 ш. Замі-
наючи 1 дол.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
Ціна
ОДНОГО ПРИКЛАДНИКА
20 сот.

Чи Ви пам'ятаєте, "Народної Торговлі"
продають на свята дріжджа, муку, вина і
прочі споживчі товари.

Палестина — жидівська батьківщина.

Успіхи жидівської колонізації.

(ж.) Коли після покінчення світо-
вої війни призначено Жидам на основі
декларації Бальфура й ухвали
в Сан-Ремо право до обнови їх
історичної вітчизни Палестини, жи-
до там на 700,000 душ населення
лише 55,000 Жидів. Здавалося, що
не дивлячись на високу протекцію
великих держав, зокрема Англії,
Жидам не вдасться збудувати в
Палестині ніяким чином своєї бать-
ківщини, утраченої перед віками,
тим більше, що Араби ісламського
і християнського віросповідання не
тільки протестували згідно, але й
боронили руками і зубами проти
насаджування там жидівських ко-
лоністів, проти змагань Жидів з
цілого світу відродити на пісках
і скелях Палестини жидівську на-
ціональну державу.

Якже представляється Палести-
на сьогодні, в шість літ після при-
значення Жидам права до жидівської
батьківщини? Які успіхи вказує
жидівська колонізація? Чи йде до
здійснення мрії сїоністів, чи зро-
стає жидівський елемент, чи є ви-
гляд на те, що Палестина стане
справді жидівською?

На ці питання можна згідно з
правдою відповісти, що недовгий
ще утопія жидівських романтиків-
ідеалістів стає поволі дійсністю,
реальним фактом. Проголошена
тому тринадцять літ Герцлем програ-
ма "жидівської держави" справді
здійснюється на наших очах, в
Палестині родиться справді, хоч
не без великанських зусиль і жертв,
жидівська державність. Найсильні-
шим цementsом, що сполучає різні
окупи сїоністського жидівства, що
переносяться сюди на сталі поселе-
ння, в одну цілість, треба вважа-
ти гебрайську мову, що відроджу-
ється в Палестині після тисячоліт
летаргії і стає мовою жидівської
школи, театру, преси, щоденно у-
живаною мовою цілої жидівської
супільності. Воскресення давньої
замерлої гебрайської мови, мови
святих книг — це один з найди-
вніше, просто незвичайних випадків
в історії культурного розвитку
людства.

Щодо колонізації Палестини, то
вона зростає постійно. В перших
повоєнних роках приїждило туди
пересічено 10,000 жидівських емігран-
тів річно, в минулому (1925) р. осі-
ло там 35,000 нових емігрантів. За
останні шість років число жидів-
ських мешканців Палестини зросло
таким чином до 150,000 душ і тво-
рить тепер 17 проц. загальної тамош-
ньої населення. Повстали там і
жидівські селянські оселі — перед-
умова всякої державності. Таких
дрібних селянських колоній є те-
пер у Палестині ок. 90, де вироб-
ляється новий жидівський тип —
тип жидівського селянина. Крім то-
го виростало там наче з землі кіль-

нових міст, між ними Тель-Авів,
що має нині ок. 35,000 мешканців.
Про досягнення жидівського про-
мислу й торгівлі в Палестині не
приходиться багато й говорити. Хто
розуміє жидівську психіку, той
знає, що в цих ділянках Жиди май-
стри і не потребують іти на науку
до нікого. Не диво, що в Палестині
постали сотки нових промисло-
вих установ, ряд зовсім нових про-
мислів, три великі електричні заве-
дення і т. д.

В культурній діяльності палестинські
Жиди можуть похвалитися 140 шко-
лами різних типів, до яких ходить
40,000 дітей. Мова навчання всіх без
винятку шкіл — гебрайська. Завер-
шенням жидівського шкільництва
в Палестині є гебрайський універ-
ситет, оснування якого святкував
урочисто перед роком цілий жидів-
ський світ. Університет цей очевид-
но щойно в стадії творення, але
аж тепер має різні наукові інсти-
туту і величезну бібліотеку, про яку

дбають спеціальні товариства при-
хильників жидівського університету,
розсіяні по цілому світі. Позатим
є там гебрайський драматичний те-
атр, а навіть опера, кілька гебрай-
ських щоденників, численні інститу-
ції освіти, мистецькі, наукові і т. п.
Зібравши все те разом, треба
ствердити, що Жиди під проводом
сїоністичної партії забралися добре
до праці над відбудовою жидів-
ської Палестини, тому й не диво,
що їх праця вказує такі успіхи.
Заслуга в тому передовсім керма-
ників сїоністичного руху, що вміли
викресати з усіх колах жидівської
супільності небувале заінтересу-
вання Палестиною і незвичайну
жертвенність на її розбудову. І хоч
знавці кажуть, що нова Палестина
не розв'яже ніколи жидівської про-
блеми в світі в тому розумінні, що
статиме туди хочби більшість жи-
дівського народу, бо ця країна на-
віть в найкращих умовах не в силі
прогодувати більше як 2—3 міліо-
ни людей, а всіх Жидів у світі є
около 15 міліонів, — то всеж таки
інтензивна акція сїоністів при даль-
ших сприятливих умовах доведе
до того, що жидівський елемент у
Палестині, не дивлячись на спротив
Арабів, стане на протязі одного
людського покоління більшістю. А
тоді й проблема жидівської дер-
жавності в Палестині буде розв'я-
зана позитивно.

Московська неуступчивість.

Відкинення проєкту УСРР про бюджетові права союзних
республік.

Недавно писав я, що УСРР
виступила з ініціативою реформ
бюджетових прав СРСР в напрямі
поширення бюджетових прав по-
одиноких республік коштом дея-
кого обмеження такихже прав для
загальносоюзних органів. Виготов-
лений фінансовими органами УСРР
проєкт базувався на постанові III.
Всесоюзного з'їзду Рад з травня
1925 р. про необхідність перегляду
старого бюджетового закону СРСР
(з 29. X. 924), що нормував бюд-
жетові взаємовідносини між Радсою-
зом і республіками. Ця постанова
виразно підкреслювала потребу
поширення бюджетових прав сою-
зних республік. Крім цього базу-
вався український проєкт ще й на
директиві III. Всеукраїнського з'їзду
Рад і на постановах 12. партійного
з'їзду. Цей останній прийняв між по-
становами про національну полі-
тику також одну про необхідність
надання союзним національним ре-
спублікам широкі фінансові та
бюджетові права, що дало б їм
змогу проявляти державно-куль-

турну і господарську ініціативу.
Проєкт України вносив до обо-
в'язуючого бюджетового законодав-
ства такі зміни: Прибуткові дже-
рела України мають складатися
з усіх прибутків від прямих подат-
ків, що збираються на території
України, з прибутків місцевого зна-
чіння і потрунень від неподаткових
союзних прибутків, акцизів і со-
юзних позичок. При такому укладі
прибутків союзні республіки мо-
гли би будувати свої бюджети так,
щоб вони могли охоплювати не
тільки адміністративні, культурні й
інші потреби республіки а пере-
довсім господарські. Розмір усіх
родів прибутків згідно з проєктом
України мав встановлювати Цен-
тральний Виконавчий Комітет Рад
СРСР. Прибутки від прямих подат-
ків мали йти на адміністративні
і соціально-культурні потреби, а
решта прибутків мала покривати
всі інші потреби.

Представники України повезли
свій проєкт до Москви і дали його
під розгляд Колегії Союзного Ко-

місаріату фінансів. Колегія, впоже-
ня в саміх московських централь-
них українській проєкт відкинула,
та прийняла постанову, що не тіль-
ки не поширює прав союзних рес-
публік, але, навпаки, ще їх змен-
шує. Ця постанова зводиться до
поодиноких республік тільки до
форми прибутково-визаткових ко-
шторисів. Так виглядає в моско-
вських комуністів прихорозювання
комуністичної теорії і постанов
комуністичних з'їздів до життя
практики. Зовсім що іншого партій-
ний постанови чи резолюції, а зб-
всім що іншого реальна діяльність.

Заступник народнього комісара
фінансів України Катель заявив з
того приводу представникові хар-
ківських "Вістей", що ініціатива
харківського уряду в справі пере-
гляду закону про бюджетові права
Союзу та поодиноких республік
найшла бода підтримку в президії
бюджетової комісії ЦВК-у СРСР, а
тому він надіється, що при розгля-
ді цієї справи в бюджетовій комісії
при участі представників усіх со-
юзних республік український проєкт
пройде. Катель не прикладає великої
ваги до оцінки колегії наркомфін
СРСР. Іншими словами Катель за-
повідає дальшу боротьбу, що й
заініціювала Україна за поширення
своїх фінансових і бюджетових прав.
Ясно, що Україна буде держати
цю ініціативу боротьби за бюд-
жетові права республік у своїх руках
і надалі, яко найбільше в цій
справі заінтересована.

Німецько-австрійське зближення.

Дипломатична подорож іт. на-
слідки.

Відвідини австрійського канцле-
ра Рамека у Берліні та Празі
стають темою широких міркувань
в європейській пресі. Оскільки хоті-
ли би бачити у цій дипломатич-
ній мандрівці лише прояв як-
найскромніших намірів Австрії жи-
ти з усіма у згоді, інші не скви-
вають свого остраху, що австрій-
ський канцлер сказав німецькому
на вухо чинило такого, що є са-
мозрозуміле, одначе не дозволяє
невизначено переліського договору.
Є це ідея злуки Австрії з Німеч-
чиною. Добре було би — пише
"Таймс" у статті з дн. 31-го ж. м.
— як би цю ідею "Anschluss" у-
можна лишити на боці, заважачи,
що кожний такий намір змінить
кордоні центральної Європи не-
минуче спричиняє далекодужу ме-
тущину. Одначе як довго Австрія
почуває себе економічно незадо-
вільною, вона почуватиме постійну
спокосу, щоб отримати цією іде-
єю. Нема сумніву, що англійський
орган висловлює лише поодинокі
правди: навіть економічно сильна
Австрія не зречеться природної
ідеї, щоб один і той самий наріз роз-
ділений насильно штучними кор-
донами, в інтересі інших народів,
міг погодитися на своє розділення.
Французький денник "Гольф" у
великій статті з дн. 1-го ж. м. звор-
тає увагу на форму австрійської
політики, яка не розбуджує під-
зріння, тому, що під покривкою
матеріальних клопотів має на меті
ідеальні пляни.

Red. czak. "Dilo" Pr. 153/26. W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej! Nad okręgowy
karny sąd Trybunał prasowy we Lwowie,
orzeka na wniosek Prokuratury Państwowej,
ze treść czworopisma "Dilo" Nr. 71 (10743)
z dnia 1. kwietnia 1926 roku pod tytułem:
"Na dwóch krytykach" a) między słowami: lit
praci... a słowami: socjalist, b) między słow-
wami: oradowanymy... a słowami: do pa-
woli, c) o słow: ani polski... do końca te-
go artykułu zawiera wiadomość zbrodni z 6
65 a) u. k. i wystręka z 302 u. k. ze za-
mierzem zarządzenia przez Prokuraturę 31. marca
w tym dniu wykonana konfiskata textu nara-

wiedliwona i zarządził zniszczenie całego na-
składu i wydał w tym 5 493 rk. zakaz dalsze-
go rozpowszechniania tego pisma drukiem wa-
nym. Zarazem wydaje się nakaz odroczenia
redaktorowi tego czasopisma, by ostatecznie
niezwłocznie uniescił bezpłatnie w najbliższym
numerze i to na pierwszą stronę. Niewyko-
nanie tego nakazu potrąca za sobą nastę-
pstwa przewidziane w 21 ust. druku z 17.
XII. 1892 Dz. p. r. Nr. 6 z 1903 t. j. za-
rządzenie za przestępstwo na grzywnę do
100 zł. — Lwów dnia 1. kwietnia 1926.
Hawel.

Зрештою між Берліном, Віднем і Прагою покладено в останньому тижні основні економічних взаємин, які згодом стануть важливіші, ніж політичні союзи. Німечко-австрійська політика має на меті зміцнення сильної лінії обесцелити ті князівські мирові договори, які не треба нині ломати а шумом відразу, тому, що вони розлетяться самі під напором нових умовин європейського життя.

Невеселі вигляди Ліги Націй.

Чужинна преса подає широкі коментарі з приводу інтерв'ю кореспондента париського денника "Фігаро" з бельгійським міністром закорд. справ, відомим соціалістичним діячем, Вандервельде. Вандервельде був тим, що не міг стримати свого обурення на останній засіданні Ради Ліги в Женеві і стукнув п'ястком об стіл у відповідь на еперті ааяни представника Бразилії, який заложив своє "вето" проти вступу Німеччини до Ради Ліги. Вандервельде вважав, що остання криза Ліги не є наслідком самого дитиння про поширення постійних місць у Раді, а наслідком самих непорозуміння щодо її майбутньої організації. Тому він не має великих надій на полегшення цих труднощів під час найближчої сесії у вересні. Хто зна, чи вони не вростуть. Швейцарія не захоче свого становища, а Франція теж ні. Її зволить до доброї волі кількох держав, які могли би поладати непорозуміння. Однак нема підстав сподіватись, що так буде.

Перевибори до рад на Україні.

Перевибори до рад на Україні мали закінчитись в кінцім березня ч. р. Остаточні підсумки перевиборів будуть відомі пізніше. Та все ж перевибори не відбувалися одночасно всюди, а тому частинні підсумки про їх вислід вже є. Потепер підрозуміти виборчі виследи у 7,295 сілських районах. У виборах взяло участь 4,288,000 виборців, що дало 55 відсотків усіх управнених до участі у виборах. Всіх членів сілських виборів 169,890, а в тому 16,060 жінок. Між виборними 12,534 комуністів і 5,333 комсомольців. Де іншій безпартійними. Урядові радянській кола вважають, що цьогорічні перевибори грішать многими недотриманнями. Першою з них є велика розтягнутість виборчих речинців. Завдяки їй випало на час перевиборів кілька інших "кампаній", що значно перешкоджували виборам.

Позитивною стороною виборчої кампанії мав бути факт своєчасного переведення підготовчої праці до виборів, в якій містилася і праця над виробленням нового виборчого закону, що ним усунуто всі дотепершні неясності і непорозуміння. Попри те введено було в життя карткову систему при голошуванні та розбито більшій села на виборчі участки. В районах національних меншостей картки кандидатів і цілий перебіг виборів відбувалися на мовах національностей, що причинилося до збільшення участі в виборах.

На засіданні Всеукраїнського Центрального виборчого комітету в Харкові дня 26. ІІІ. видно, що додаткові пояснення про те, що не можна позбавляти виборчих прав бувають прокураторів окружних судів і їх товаришів, а також членів колишніх земських управ у тому випадку, коли названі особи не позбавлено виборчих прав з інших причин.

Дивно, що останні пояснення повинилися аж під кінці виборчої кампанії.

Аби мерщій додому!...

Передсвяточний компроміс коаліційної більшості.

(Від власного кореспондента.)

Вашингтон, 1. IV. 1926.

Характеристичною рисою нинішньої коаліційної ідеї в Польщі є періодичні алергії по краях коаліції, отже й кризу уряду. "Кожних два тижні чуємо про кризу", склав прем'єр Скішніський. Але напав на уряд уряду поїдав щойно тоді, — долав він тоном витязя зі Женеви, — коли бодай в одній партії найдеться бодай один політик, котрий знає, який уряд має прийти на зміну нинішньому". Justitiae pes fiat infamia: граф Скішніський не дурно славиться дипломатом "вистійської школи", себто вмістив англосити скільки треба до влодоби промов доволі дозволити без усякого змісту; але в даному разі він дійсно сказав розумне слово. І тому хай нікого не дивує, що поруч із періодичними що-двохтижневими криками про упадок уряду, другою характеристичною рисою нинішнього стану польського правління є певність агорі, що кожноразовий галас є галасом знечеза, а лише наслідком штучного, вимушеного й нещирого горювання одного з членів апарату — як собаки на вузькій вулиці — ендецько-п'ястко-непесницького самейства.

Від часу, коли повернувся Скішніський з Женеви, чули ми про реконструкцію польського уряду з тохоч бохів. Міністр внутрішніх справ Рачкевич вже щось — мовляв — третій раз оголосив свою димісію, кепсько почувуючи себе як "безпартійний фаховець" у парламентарному (нефаховому!) уряді. Посує теж пану міністрові гумор ту-поумство деяких польських редакторів, які в зв'язку з оголошеннями фактами переслідування ППС. провінціалістичними старостами й поліцією не можуть второпати, як це так може бути, щоби якийсь уряд переслідував власну урядову партію? Вправді ППС. є настільки льояльна, що дальше газетних статей і смирих інтерв'ю (до власного уряду!) не посувається, а проте п. міністр Рачкевич таки воліє свою давню посаду вояводи у вильні, де інтерв'ю не страши і на пресу є своя рада. (Дивна річ: кол. міністр внутр. справ Ратайський з Познаня був теж "безпартійним фаховець", — де лише фігурує "безпартійність" і "фаховість", там неподільно царить скрайня реакція). Другим кандидатом до димісії неоднократно вже — кажуть — заявив себе військовий міністр ген. Желіговський, який, мовляв, не їздити до Сулейока не може, а їздити туди вічно — річ морочлива. Вкінці третій міністерський столець, який захитався, це фінансовий під паном Здеховським. Прем'єр Скішніський, який є свідомий "трагіком" свого кабінету, якось захищував мін. Рачкевича і ген. Желіговського аргументом, що не лицює ім грати ролі кавалерів, що летючі з гори порве за собою обрив. Та коли літаючи поргрілю внутрішніх справ викликала небезпечний алергій у всіх політичних партіях, а кожноразова зміна у військовому міністерстві заворушує табори про — і соліга — підсудників, то можливість димісії міністра фінансів Здеховського має ще поважніші причини й грозить ще складнішими наслідками.

Відомо, що коли чотири місяці тому виландо тую нинішню нецясну коаліцію, то зроблено це задля авторитетної підтримки нового міністра фінансів. Міністр Здеховський був центральною фігурою, і на нього, як нового Мессію аверкени були очі оєднаної польської правни й лівни. Але минули чотири місяці, а фінансове та господарське положення Польщі не то не покращало, а навіть погіршало.

У своїй аступній промові міністр Здеховський не залишав сукої нитки на своєму політичному, великому санітарі! В. Грабському. Як головчак джає до спасення вказав він на закондонну помилку та на редакцію бюджету. Кілька днів тому міністр Здеховський вичитно ставив перед бюджетовою комісією почну ілюзоричність вигляду на закондонну помилку. Щодо редакції й рієнової бюджету, то вона представляється так: замість міліард відсоток міліонавого бюджету мін. В. Грабського мін. Здеховський запровадив півтора міліардовий бюджет: тимчасом представив бюджет на 1731 міль. зол., з чого 214 міль. зазначено агорі як дефіцит, фактично дефіцит (наслідком упадку валютного) внісє в цім році 400 мільонів! Який є стан державної каси, це нам вчора сказав на пленумі союму референт бюджетової провізорії на квітень: на 1. січня ч. р. уряд має у касових запасах 103 міль. зол., на 1. квітня ці запаса рахують вже лише 50 міль. зол. Вже на виплати платень на 1. квітня уряд мусів короткотерміново позичити собі 13 міль. зол. Якщо в квітні уряд видасть з нинішнього грошового запасу 28 мільонів на покриття бюджетового дефіциту, то на 1. травня матиме на виплату платень лише 22 міль., які покритиє лише 30 проц. урядничих платень... Річ ясна, що при такому стані нинішньої міністра Здеховського з перед чотирьох місяців сильно аблід. Зблід тим більше, що Здеховський по нинішній день не представив ніякої фінансової програми. З чотирьох можливостей усунення дефіциту: 1) кардинальна помилка, 2) явна чи скрита (більонна) інфляція, 3) збільшення прибутків і 4) зменшення виплатів — три перші способи він сам відкинув як неможливі чи недоцільні, а з четвертого заперечив, що механізм пенуції урядовців.* Та тут вразив він саме у найбільшій ступені т. зв. урядової лівни: не хочачи нарапати собі пониз 400,000 мільонів виборів — дежачних урядовців — Н. П. Р. і П. П. С. рішуче запропестували як проти дальшої пенуції персоналу, так його платень; навпаки, вони представили вексель отриманий 4 місяці тому з легкої руки Здеховського: обіцянку про повернення до старих незредукованих платничих норм.*

На цім тлі й вибухла остання "криза". На Здеховського поспіли закиди ігноранції як фінансиста, аранжувача попередньої умови, реакційності і т. п. епітети, — так, начеби дотепер "лілі" його "союзники" не знали й аж тепер довідалися, що Здеховський був і є польським ендеком, який у коаліційному уряді є вірний ендецький принципам так само нехоткию, як його партійний товариш Станіслав Грабський. Знову проти ППС. розгрілись обвинувачення у посягачуванні добра держави демагогічними шлях, у погуранні бездіяльності (допомога безробітним називає правничі "премії на лівність"), у шантажуванні коаліції своїм виступленням і т. п. Пішли наради клубні, центральних комітетів з участю партійних міністрів і без участі, загребі

*) А прогроз державних доходів Польщі карта зазначати, що порівнюючи з чотирма першими місяцями май. року — 4 перші місяці бж. року дали на 177 мільонів зол. менше! Його вказав свідати про нужду населення.

*) Референт бюджетової провізорії на м.с. квітень назвав число 441,037 урванення до зьогномієних витрат держ. урядовців Польщі. Сюди не включено іждавлі та військові емерити (41,177 риз 19,337) і військові пенсії (29,000). Разом з військом і пенсією на кошт держави живє округо. мільон людей, себто 1/10 населення.

міді ультиматуми, маюшачи Ратай ізіти до президія ради міністрів а прем'єр Скішніський до союму, тодішній інтерв'ю, аплотуючи телефоновими — а врешті-решт... компроміс! Так-то категорії урядовців дістануть гонимі платні, інші у формі "зачетів" платні аредуковани, на безробітних видерто на квітень ще добіну суму (равно на 4 м.с. 1926 р. виплатили 28,924,000 зол. на безробітних), — рещту спова іждавлено знову ad castra... клоби, що творять коаліцію, не рещтують, мовляв, і тепер йі свої "принципальнісі домагає", але нині, в іня добра батьківщина і т. д. і т. д.

Ніхто й не сподівався нічого захолу. Дійсної можливості упадку уряду в останньому тижні ніхто у союмі поважно не трактував. Відомо було, що все поже — коєдє з власною совістю. Засвітимо бляманом в очі народовой, що нас — го! — не можна водити за ніс, — а коли діло прийматиме повчальний характер, тоді як deus ex machina вирине якесь "формула Скішніського" чи якийсь иний "компроміс". Кожа уряду перед Великими святами? Втратиға фрей! морочити собі голову над розгладним ефіксом тоді, коли дома же спяточно заставлений спля? Ні, це був би спрэдзі шидь політичного нерозуму!

Мерщій додому! Союм, вірний своїй традиції погоджувати найважливіші справи в останній мент, на доб на шню ухвалив квітневий бюджет (провізорію) і марш. Ратай побіжав "веселих свят". З да та жай сводівайгесь нової кризо: отже саме до 15. квітня міністр Здеховський має владити "програму". Аз до того часу ще далеко. Покащо — йди мерщій додому...

І. Недрич.

Бойкот комісії розробляння.

Становище СРСР.

Аж до останньої хвилини радянський уряд нагає, чи брати участь у підготовчій праці міжнародної комісії для сприяння розробленню, чи ні. Голланді перед женецького конференцією між політичними радянської політики позначачєся якою ріжні партії союму Ліги Націй. Одна партія боронилась поглати, що корисно є налязати зносини з Лігою і взяти участь у конференції розроблення, друга протинялась цючюм. Коли остання женецька конференція скінчилась невдачею, ця друга взяла верх і конфлікт радянського уряду з швайцарським звичинась. Офіційний оган радянської політики "Ізвєстія" у статті про справоздання Чамбортена перед парламентом, повторєє свою стару заяву, що вибір Швайцарії як місця для конференції розроблення відбарає радянському урядові можливість узяти в ній участь. "Ізвєстія" кажуть, що такий вибір зроблений свідомо, щоби виключити СРСР. від нарад, тому, що деякі держави, головню Франція та Польща мають намір боронити погладу, що розроблення є так довго неможливе, як довго існує червона армія. Коли радянських делегатів не буде, тоді ині держави буде легше прозести свою думку. З цих причин радянський уряд у важке необхідним заявити ще раз рішуче, що стримується від участі у конференції розроблення і не буде рахуватись з її рішеннями, які приймає вона без участі делегатів СРСР. Одночасно радянський уряд даєть почини до кампанії, щоби здергти маску з осоружної гри, яку провідники Ліги Націй ведуть перед світом.

Пам'ятаймо: Радна Школа — це євродня фотация, це певний захист в добі ліхотити!